

Behandling, maatte jeg absolut blive det ved at høre den Motivering, som det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) gav. Det er ganske rigtigt, at Sagen, Middelgrundsfortet i Grunden har faaet sin Afgjørelse ved Valgene. Valgene have taget Stilling dertil, men den Afgjørelse, Sagen har faaet omkring paa Valgtribunerne, har væsentlig været i Følge en saglig Begrundelse under Henviisning til de Arbejder, der ere foregaaede i Udvalget. Men har den faaet sin Afgjørelse ved Valgene, saa forekommer det mig, at, saa er det nu Thingets Sag gennem et Udvalg at lægge denne saglige Begrundelse til Rette. Hvis det forholdt sig saa, hvad jo nu den ærede Minister har beaegtet, at Maskinerne og Leverancerne var bestilte osv., saa vilde det jo være en Grund mere til at lade Sagen gaa i Udvalg, for at Udvalget kunde staffe Oplysninger til Beie om, hvorledes det forholdt sig. Det ærede Medlem mener, at have hørt noget Saadant, men paa hvad man løst har hørt, kan man ikke bygge en Forskættelse. Nei, Udvalget maatte saa staffe nærmere Oplysninger i saa Henseende. Trods det Ministeren udtalte, da han tog Afstand fra det, saa forekommer det mig dog, at hans Tale indeholdt Noget, som nok kunde være værd at undersøge nærmere. Man har forhørt sig forskjellige Steder, hvor man kunde faae Træ fra osv., det tyder dog paa en Slags Bestilling, om ikke en bindende Bestilling, saa dog, at man i alt Fald har de Leverandører, for Die, som skulde levere de Materialier. Jeg tror ikke, naar man ser hen til det Udvalgsarbejde, som var nedsat i første Del af Samlingen, at der er flet Noget, der kan begrunde den ærede Ministers Tvivl i Retning af, at Sagen ikke skulde komme tilbage fra Udvalget. Det er jo dog os alle bekendt, at Flertallet var færdig med sin Betænkning, og efter at vi have hørt det ærede Medlem fra Helsingør, saa maa vi jo forudsætte, at Oplysningerne ere komne saa sent til Udvalget, at Betænkningen ikke godt kunde afgives før, det ærede Medlem siger jo, at Mindretallet ikke havde været i Besiddelse af de Oplysninger, hvorpaa Flertalsbetænkningen var grundet, saa at man var i Stand til at afgive Mindretalsbetænkning. Dersom det forholder sig saaledes, saa viser det, at Udvalget kun har ventet paa Oplysninger for at kunne lægge den Betænkning til Rette, som vi Alle vide var lagt til Rette, og Alle have benyttet Indholdet af paa Valgtribunen. Og naar det daværende Udvalg har arbejdet saaledes, saa siger jeg, hvad skulde saa begrunde Mistillid om, at

det Udvalg, som nu bliver nedsat, ogsaa skulde ville fremme Sagen, saa at den kunde komme frem til virkelig Fremstilling gennem Betænkningen. Jeg tror heller ikke, det er heldigt, at man paa Forhaand udlaster Mistvibl eller Mistænkthøhed i Retning af, hvorledes et Udvalg, der endnu ikke er nedsat, vil behandle Sagen. Efter Alt, hvad der foreligger, og efter den Betragtning, som er gjort gjældende af det ærede Medlem, for Soro Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen), føler jeg, der er en stærk Opfordring til at lade Sagen komme til et Udvalgs Prøvelse, saa meget mere som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds, allerede stærkt har betonet, at Afstemningen om Sagens Overgang vilde være saaledes, at forstaa, at den, der stemte til Forskættelse, nærede Mistvibl i Retning af, at Sagen ikke kom tilbage fra Udvalget. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg: Det er rigtigt), og det ærede Medlem bifalder det nu. Det vil efter min Mening være en Opfordring til ikke paa Forhaand at udfaste en Mistvibl eller Mistænkthøhed mod et Udvalg, der endnu ikke er nedsat, det tror jeg ikke godt, vi kunne gjøre heri Thinget.

Lauridsen: Jeg vilde gjerne til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) sige, at naar han indrømmer, at det Spørgsmaal om Middelgrundsfortet har været paa Valgtribunerne, og at den saglige Behandling, som dette Forslag har været underkastet, er blevet benyttet af de fleste af Oppositionens Medlemmer, saa synes det mig, at dette taler lidet for, at denne Sag ikke trænger til yderligere Behandling. Jeg maa tillige tilføie, at ved denne Sag interesserer ikke Spørgsmaalet om, hvor man faar Trømmer, eller hvor man faar Jord eller den Slags Ting fra, og hvor Meget det koster. Det har for mig grumme ringe Betydning, og jeg kan derfor ikke i det, som i den Henseende er fremkommet, se nogen Grund til at fravige min Stemme mod Forslagets Overgang til 2den Behandling. Hvis jeg derimod turde forstaa den hvidærede Krigsminister saaledes, at han i Statsraadet vilde fraraade, at der gjøres det Allermindste i Retning af at binde sig paa dette Spørgsmaal, saalænge det ligger her i Thinget, saa siger jeg, at saa var der Grund til at stemme for dette Forslags Overgang til 2den Behandling. Ja, der kunde maasse være Grund til at indlade sig endnu videre paa en Undersøgelse om, hvorledes dette Lands Værnekraft i Fremtiden skal se ud. Men naar den høit-